

Arrest

nr. 80 897 van 9 mei 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X en X en X en X, op 7 mei 2012 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 mei 2012 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 3 mei 2012.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2012 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 mei 2012 om 12 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. RIAD, die loco advocaat M.-P. DE BUISSERET verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij verklaart sedert juni 2009 in België te verblijven met haar vier kinderen waarvan twee met haar zijn meegekomen en twee in december 2009 zijn nagereisd. Verzoeksters asielaanvraag van 24 juni 2009 werd in beroep op 28 juni 2010 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geweigerd (RvV 28 juni 2010, nr. 45 515).

1.2. Op 18 augustus 2010 werd verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten betekend (bijlage 13quinquies).

1.3. Verzoekster diende op 2 december 2010 een tweede asielaanvraag in, waarop op 13 januari 2011 een beslissing werd genomen tot weigering in overwegingname (13quater). Een bevel om het grondgebied te verlaten werd aan verzoekster betekend op 13 januari 2011.

1.4. Verzoekster diende op 22 oktober 2010 een aanvraag in tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 21 januari 2011 en aan verzoekster betekend op 6 februari 2011.

1.5. Verzoekster diende vervolgens op 15 december 2011 een aanvraag in tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 26 januari 2012 en betekend aan verzoekster op 30 januari 2012 met een bevel om het grondgebied te verlaten, geldig tot 26 februari 2012.

Verzoekster werd illegaal aangetroffen op het grondgebied op 19 april 2012 en in het bezit gesteld van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde (formulier A).

1.6. Verzoekster diende een nieuwe asielaanvraag in op 25 april 2012.

1.7. Op 2 mei 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing houdende weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater). Dit is de bestreden beslissing. De motivering van deze beslissing luidt als volgt:

“Overwegende dat de betrokkene op 24 juni 2009 een eerste asielaanvraag indiende en haar dossier op 2 juli 2009 werd overgemaakt aan het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 1 maart 2010 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 28 juni 2010 een arrest velde tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de betrokkene op 2 december 2010 een tweede asielaanvraag indiende en er voor haar een beslissing tot weigering van inoverwegingname werd genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 13 januari 2011. Overwegende dat de betrokkene op 25 april 2012 een derde asielaanvraag indiende waarbij de betrokkene verklaart niet te zijn teruggekeerd naar haar land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene haar huwelijksakte, de huwelijksakte van haar man met zijn tweede vrouw en een geboorteakte van een kind uit dat tweede huwelijk en foto's van haar met haar gezin naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene deze reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van haar eerste asielaanvraag. Overwegende dat de betrokkene verklaart dat ze gelogen heeft over de redenen die ze gehad zou hebben om haar land van herkomst te verlaten en ze vervolgens ingaat op de redenen die ze wel gehad zou hebben om haar land van herkomst te verlaten waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene reeds tijdens de behandeling van haar eerste asielaanvraag naar voren had kunnen brengen waarom ze haar land van herkomst verlaten zou hebben. Overwegende dat de betrokkene een brief van een advocaat bij haar asielaanvraag voegt waarin deze ingaat op de redenen die de betrokkene gehad zou hebben om haar land van herkomst te verlaten, waarbij opgemerkt moet worden dat hierop hierboven reeds werd ingegaan, dat de advocaat van de betrokkene stelt dat de betrokkene zich wil aansluiten bij de asielaanvraag van haar man waarbij opgemerkt moet worden dat de persoon die de betrokkene als haar man aanduidt, met name ov 6833456 S. H. (...), op 22/06/2011 een eerste asielaanvraag in België indiende, dat hij in een gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken op 01/07/2011 verklaarde dat de betrokkene zich in Saoedi-Arabië bevond, dat niets uit de gegevens van de betrokkene en de heer S. H.

(...) er op wijst dat de betrokkene en deze man sinds zijn aankomst in België samen zouden hebben verbleven, dat wat er ook van zij, elke asielaanvraag individueel wordt behandeld, dat de advocaat van de betrokkene een huwelijksakte met als huwelijksdatum 31.12.1990 naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene deze reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van haar eerste asielaanvraag. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.”

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing gericht tegen de beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag.

2.1. Artikel 51/8, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt dat een beslissing om een asielaanvraag niet in aanmerking te nemen, wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend en hij geen nieuwe gegevens – dit wil zeggen gegevens betreffende feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen – aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, alleen vatbaar is voor een beroep tot nietigverklaring bij de Raad en dat er geen vordering tot schorsing tegen die beslissing kan worden ingesteld.

2.2. Overeenkomstig het arrest van het Arbitragehof nr. 61/94 van 14 juli 1994 is de Raad slechts bevoegd om van een vordering tot schorsing van een in toepassing van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet genomen beslissing kennis te nemen indien blijkt dat de nieuwe asielaanvraag wel degelijk op nieuwe gegevens is gesteund en het bestuur onterecht toepassing maakte van voormelde wetsbepaling. Het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 81/2008 van 27 mei 2008 stelt uitdrukkelijk dat de interpretatie die het Hof in zijn arresten 61/94 en 83/94 aan het vroegere artikel 50, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet heeft gegeven, evenzeer geldt ten aanzien van het “*nieuwe*” artikel 51/8 van de vreemdelingenwet, zoals gewijzigd door de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet. Dit impliceert dat verzoekende partij een ernstig middel moeten aanvoeren waarin zij de inhoudelijke wettigheid van de beslissing aanvecht en aantoont dat de beslissende overheid de door haar aangevoerde “*nieuwe gegevens*” ten onrechte buiten beschouwing laat.

2.3. Verzoekende partij betoogt dat verwerende partij verkeerdelijk oordeelde dat de door haar, in het raam van de derde asielaanvraag, aangebrachte gegevens geen nieuwe gegevens zijn in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet en dat zij deze gegevens m.b.t. haar echtgenoot eerder kon inroepen daar zij, op het moment van haar eerste en tweede asielaanvraag nog gescheiden was van haar echtgenoot die toen nog in Pakistan verbleef en pas in juni 2011 een asielaanvraag indiende.

Zo verzoekende partij voorhoudt dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de ingeroepen verklaringen van haar raadvrouw van 19 april 2012 en 23 april 2012 waarin wordt gewezen op het feit dat ten tijde van de vorige asielaanvragen zij gescheiden was van haar echtgenoot die in Pakistan verbleef, en toen hij in België aankwam zij elkaar hebben teruggevonden en de reden van hun scheiding niet meer aanwezig was en zij en haar echtgenoot het weekend samen doorbrengen in Brussel waar hij woont, dient te worden vastgesteld dat deze kritiek feitelijke grondslag mist gelet op de bewoordingen van de bestreden beslissing: “*de persoon die de betrokkene als haar man aanduidt, met name ov 6833456 S. H. (...), op 22/06/2011 een eerste asielaanvraag in België indiende, dat hij in een gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken op 01/07/2011 verklaarde dat de betrokkene zich in Saoedi-Arabië bevond, dat niets uit de gegevens van de betrokkene en de heer S. H. (...) er op wijst dat de betrokkene en deze man sinds zijn aankomst in België samen zouden hebben verbleven, dat wat er ook van zij, elke asielaanvraag individueel wordt behandeld.*”

De Raad wijst er voorts op dat verwerende partij tevens stelde dat verzoekende partij weliswaar verklaarde in het verleden gelogen te hebben en andere redenen wenst aan te halen om te verantwoorden waarom zij haar land verliet, doch dat zij deze redenen ook reeds had kunnen

weergegeven tijdens de behandeling van haar eerste asielaanvraag en er dus geen sprake is van nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. De Raad benadrukt in dit verband dat het feit dat een vreemdeling ervoor opteert andere verklaringen af te leggen bij een herhaalde asielaanvraag niet automatisch impliceert dat kan besloten worden tot het bestaan van nieuwe gegevens die betrekking hebben op *“feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen”* (cf. RvS 3 oktober 2011, nr. 215.481).

De huwelijksakte, de huwelijksakte van haar man met zijn tweede vrouw en een geboorteakte van een kind van het tweede huwelijk en foto's van haar met haar gezin, kunnen bezwaarlijk beschouwd worden als nieuwe gegevens. De Raad wijst erop dat verzoekster in het kader van haar eerdere asielaanvragen voorhield dat zij haar land van herkomst had verlaten omwille van een tweede huwelijk van haar echtgenoot zonder haar toestemming. Haar huwelijksakte, en deze van haar echtgenoot, een geboorteakte van zijn kind en foto's had zij toen kunnen indienen, zodat deze documenten geen nieuwe gegevens zijn die betrekking hebben op *“feiten of situatie die zich hebben voorgedaan na de laatste procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen”*. Het feit dat haar echtgenoot toen nog geen asiel had aangevraagd in België wijzigt niets aan deze vaststelling.

Zo verzoekende partij stelt dat de asielaanvraag van haar echtgenoot een nieuw gegeven is wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld dat elke asielaanvraag individueel wordt behandeld.

Daar de beschouwingen van verzoekende partij geen aanleiding geven tot de vaststelling dat verwerende partij onterecht toepassing maakte van de mogelijkheid om een *“meervoudige”* asielaanvraag niet in aanmerking te nemen, moet gelet op artikel 51/8, derde lid van de vreemdelingenwet geconcludeerd worden dat de vordering, in zoverre ze gericht is tegen de beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag, onontvankelijk is.

3. De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing geen dwangmaatregel bevat. De dwangmaatregel waarnaar verzoekende partij verwijst volgt uit verschillende bevelen om het grondgebied te verlaten, waarvan de laatste werd betekend op 19 april 2012. De vordering tot schorsing van dit bevel werd door de Raad verworpen bij arrest nr. 80 146 van 25 april 2012.

De vaststelling dat er niet voldaan is aan één van de in artikel 39/82, § 2, eerste lid van de vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS